Divendres dins l'octava de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 21,1-14): En aquell temps, Jesús es manifestà una altra vegada als seus deixebles a la vora del llac de Tiberíades. I es manifestà així: estaven junts Simó Pere i Tomàs, que s'anomena Dídim, i Natanael, el de Canà de la Galilea, i els fills del Zebedeu i altres dos dels seus deixebles. Els diu Simó Pere: «Vaig a pescar». Ells li diuen: «Venim també nosaltres amb tu». Sortiren i pujaren a la barca; i aquella nit no agafaren res.

Arribada ja la matinada es presentà Jesús a la riba; però els deixebles no sabien que era Jesús. I Jesús els diu: «Nois, ¿és que teniu alguna cosa per menjar?». Li responen: «No». Però ell els diu: «Tireu la xarxa cap a la dreta de l'embarcació i en trobareu». La hi tiraren, i ja no podien arrossegar-la a causa de la gran quantitat de peixos. I aquell deixeble a qui estimava Jesús diu a Pere: «És el Senyor!». I Simó Pere, quan va sentir que era el Senyor, se cenyí la túnica, ja que estava nu, i es tirà al mar; però els altres deixebles vingueren amb la barca, ja que no eren lluny de terra, sinó a unes dues-centes colzades, arrossegant la xarxa dels peixos.

I quan baixaren a terra, veieren unes brases preparades i un peix posat al damunt i pa. Jesús els digué: «Porteu peixos dels que heu pescat ara». Pujà, doncs, Simó Pere i arrossegà a terra la xarxa plena de cent cinquanta-tres peixos grossos; i a pesar de ser tants, no s'esquinçà la xarxa. I Jesús els diu: «Veniu, mengeu». I cap dels deixebles no gosava preguntar-li: «Tu, qui ets?», sabent que era Jesús.

Vingué Jesús i prengué el pa i els el donà, i de manera semblant el peix. Aquest fou el tercer cop que Jesús es manifestà als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Aquest fou el tercer cop que Jesús es manifestà als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts»

Mn. Joaquim MONRÓS i Guitart

(Tarragona, Espanya)

Avui, Jesús per tercera vegada s'apareix als deixebles des que ressuscità. Pere ha tornat a la seva feina de pescador i els altres s'animen a acompanyar-lo. És lògic que, si era pescador abans de seguir Jesús, continuï essent-ho després; i encara hi ha qui s'estranya que no s'hagi de deixar de banda el propi treball, honrat, per a seguir el Crist.

Aquella nit no varen pescar res! Quan a la matinada apareix Jesús, no el reconeixen fins que els demana quelcom per a menjar. En dir-li que no tenen res, Ell els indica on han de tirar la xarxa. Encara que els pescadors se les saben totes, i en aquest cas han estat bregant sense fruit, obeeixen. «Oh poder de l'obediència! El llac de Genesaret refusava els seus peixos a les xarxes de Pere. Tota una nit en va. —Ara, obedient, retornà la xarxa a l'aigua i van pescar (...) un gran munt de peixos. —Creu-me: el miracle es repeteix cada dia» (Sant Josepmaria).

L'evangelista fa notar que «plena de cent cinquanta-tres peixos grossos» (Jn 21,11) i, essent tants, no es varen esquinçar les xarxes. Són detalls a tenir en compte, ja que la Redempció s'ha fet amb l'obediència responsable, enmig de les feines corrents.

Tots «sabent que era Jesús. Vingué Jesús i prengué el pa i els el donà» (Jn 21,12-13). Igual va fer amb el peix. Tant l'aliment espiritual, com també l'aliment material, no faltaran si obeïm. Ho ensenya als seus seguidors mes pròxims i ens ho torna a dir a través de Joan Pau II: «En començar el nou mil·leni, ressonen en el nostre cor les paraules amb què un dia Jesús (...) convidà l'Apòstol a 'tirar llac endins' per a pescar: 'Duc in altum' (Lc 5,4). Pere i els primers companys confiaren en la paraula de Crist (...) i 'i reuniren una gran quantitat de peixos' (Lc 5,6). Aquesta paraula ressona també avui per a nosaltres».

Per l'obediència, com la de Maria, demanem al Senyor que segueixi atorgant fruits apostòlics a tota l'Església.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Els apòstols i tots els deixebles, que estaven torbats per la seva mort en la creu i dubtaven de la seva resurrecció, van ser enfortits de tal manera per l'evidència de la veritat que, quan el Senyor va pujar al cel, no només no van experimentar tristesa, sinó que es van omplir de gran goig» (Sant Lleó Magne)

- «L'evangelista subratlla que 'cap dels deixebles s'atrevia a preguntar-li qui era, perquè sabien bé que era el Senyor'. I això és un punt important per a nosaltres: viure una relació intensa amb Jesús, una intimitat de diàleg i de vida, de tal manera que el reconeguem com 'el Senyor'» (Francesc)

- «Molt sovint, en els Evangelis, algunes persones s'adrecen a Jesús dient-li 'Senyor'. Aquest títol palesa el respecte i la confiança dels qui s'acostaven a Jesús i n'esperaven ajuda i guariment (...). En el trobament amb Jesús ressuscitat, esdevé adoració: 'Senyor meu i Déu meu!' (Jn 20,28). Llavors pren una connotació d'amor i d'afecte que es farà característic de la tradició cristiana: 'És el Senyor!' (Jn 21,7)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 448)

Altres comentaris

«Nois, ¿és que teniu alguna cosa per menjar?»

Mn. Vicent MARTÍNEZ
(Valencia, Espanya)

Avui, els Apòstols retornen a la seva faena habitual: la pesca. «El relat se situa en el marc de la vida quotidiana des deixebles, que havien retornat a la seva terra i al seu treball de pescadors, després dels dies convulsos de la passió, mort i resurrecció del Senyor. Era difícil per a ells comprendre què havia succeït» (Francesc). Potser que, encara desconcertats, viuen amb un cert neguit i foscor, i la pesca resulta infructuosa. No han pescat res!

Nogensmenys, «mentre que tot semblava acabat, Jesús va novament a "buscar" els seus deixebles. És Ell qui va a cercar-los» (Francesc). Sense esperar-s'ho, un home des de la riba els diu: «—Tireu la xarxa cap a la dreta de l'embarcació i en trobareu» (Jn 21,6). I, efectivament, tot obeint les paraules d'aquell home, la pesca resulta sobreabundant: 153 peixos, és a dir, totes les nacions paganes, perquè la bona nova de l'Evangeli ha d'arribar a totes les persones i a tots els pobles.

«Déu és deixa contemplar pels qui tenen el cor pur» (Sant Gregori de Nissa). Per això, Joan, el deixeble amat, se n'adona tot seguit: «—És el Senyor!» (Jn 21,7). Sí, el Senyor Jesús ha ressuscitat i viu per a sempre, no és un fantasma.

És Ell en persona qui els convida a menjar. Quin gest de tendresa i d'amabilitat tan admirable el de Jesús amb els seus! Sabem agrair-li? ¿Li fem cas quan ens mana calar la xarxa en la direcció que Ell ens indica? Estem alegres perquè el Senyor ressuscità i a tots ens convida a una vida nova, la vida dels fills de Déu que és vida en l'amor del Crist. I no tinguem por perquè l'amor vertader foragita el temor. Res, absolutament res hi ha d'impossible per a Déu. A nosaltres només ens pertoca confiar, estimar i pregar.